

него даде еднѣ чясть на Руссы-ты, които му бѣхѣ дошли на помощъ. Оттамъ послѣ отиде да прѣвземе Касторіѣхъ, нѣ несполучи: защото тоя градъ силно се защищаваше отъ Българы-ты.

Въ това время Владиславъ проводи посланинкѣ до Печенегы-ты да ги позъве на помощъ и тиѣ му се врѣкохѣ; а отъ другѣ странѣ и войвода Кракра събра довольно войскѣ. Като се научи за всичко това Императоръ-тъ отъ шпионы-ты си, оттегли се за да се приготи и той по-добрѣ; нѣ Печенези-ти испослѣ прѣдумани отъ Гърцы-ты, отказахѣ се отъ обѣщаніе-то си и тѣѣ Българе-ти останѣхѣ пакъ сами. Тогава Василій се върна пакъ въ Българіѣхъ и прѣвзе крѣпостный градъ *Сѣнина*; оттамъ нападна на Владислава, та разби войскѣ-тѣ му и върна се въ Цариградъ съ много обирѣ. По отшествіе-то Василіево Владиславъ намѣри врѣмя, та отиде да отнѣме отъ Гърцы-ты Драчѣ, нѣ тукъ въ едно сраженіе быде злѣ нараненъ, та падна мъртавъ (1018 г.).

Императоръ Василій, щомъ се извѣсти за смърть-тѣ на Българскыя царъ, веднага напѣлни Българскѣ-тѣ земѣ съ войскы-ты си, а останѣлый безъ главѣ народъ, като незнаяше, що да прави, неволно се прѣдаваше на неприятеля, който цѣлы девятнадесять години никакъ неостави Българіѣхъ да си отдѣхне отъ боеве. Славный гр. Перникъ, който се управляваше отъ войводѣ Кракра, прѣдаде се; сѣще така и другы до 55 градове припознахѣ Византійскѣ-тѣ власть, а най-сѣтнѣ и градове: Пелагонія, Моравище, Липена и Струмица паднѣхѣ въ Гърцы